

benyttet i flere andre større bymæssige bebyggelser. En sådan miljøplan bør have karakter af en principiel retningslinje, hvorefter f. eks. et vist bycentrum forbeholdes for en mere liberal praksis vedrørende meddelelse af alkoholbevillinger. For de omkring bycentret liggende blandede beboelses- og forretningskvarterer kan retningslinjen gå ud på, at der kun under særlige omstændigheder vil kunne forventes tilladelse til en ny oprettelse af restaurationsvirksomheder med udskænkning af stærke drikke. Endelig vil planen kunne give udtryk for, at der i egentlige beboelseskvarterer, villakvarterer og lign. kun kan forventes givet alkoholbevilling, når der foreligger særlige centre, supermarkeder, kulturcentre og lign., hvor det vil være naturligt at imødekomme et behov for etablering af udskænkning med stærke drikke.

3. Ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige grunde. Som nævnt i vedlagte beretning er der i mange tilfælde, som er forelagt landsbevillingsnævnet fra vedkommende lokale bevillingsnævns side som begrundelse for et afslag på alkoholbevilling, henvist til, at der ikke er noget behov for flere restauranter med udskænkning af stærke drikke i kommunen, og at meddelelse af yderligere bevillinger derfor vil have ædruelighedsmæssige og dermed sammenhængende sociale og politimæssige betænkeligheder. Er der ikke nogen konkret overbevisende begrundelse herfor er der efter de gældende retningslinier ingen mulighed for at give kommunalbestyrelsen medhold i det givne afslag. Et medhold i en kommunes betragtninger af denne karakter ville betyde, at man vendte tilbage til den ældre lovgivnings antalsbegrænsning, og dette hverken kan eller bør der vel være tale om.

Når dette er sagt, må det selvfølgelig på den anden side erkendes, at der foreligger et ungdomsalkoholproblem, og selv om dette ikke kan løses ved nogen ændring i restaurationsloven, er det dog klart, at det vil være en fristelse i sig selv for ungdomsdrikkeriet i mange tilfælde at etablere nye udskækningssteder. Et afslag på en ansøgning om udskænkning af stærke drikke kan i mange tilfælde være motiveret med hensynet til ste-

dets karakter som tilholdssted for unge mennesker. Dette vil således være tilfældet, hvor vedkommende restaurant er beliggende i nærheden af skoler og andre institutioner, hvor unge holder til.

Et særligt problem vedrører udskænkning af stærke drikke i klubhuse for idrætsforeninger, sportshaller samt til forsamlingshuse. I adskillige tilfælde, hvor landsbevillingsnævnet har haft afslag indbragt som ankesager, har vedkommende klager henvist til, at sådan bevilling er givet i de tilstødende kommuner af de lokale bevillingsmyndigheder uden nogen form for begrænsninger. Under disse omstændigheder har landsbevillingsnævnet i forelagte ankesager efterhånden lagt den praksis, at man kun giver alkoholbevilling, når denne samtidig begrænses til kun at give adgang til udskænkning for den medlemskreds, der benytter vedkommende klubhus eller idrætshal eller forsamlingshus og eventuelt kun til selskabelige sammenkomster og lign. Endvidere gives bevillingen normalt kun til udskænkning af øl. Man finder på denne baggrund anledning til, at det henstilles til kommunerne, at de fremfor at give generelle alkoholbevillinger til sådanne foreninger m. v. — hvori de gennem forpagtningkontrakt eller på anden måde måske er økonomisk interesseret — fremsender en ansøgning om alkoholbevilling til landsbevillingsnævnet med indstilling om, at bevillingen begrænses som foran anført.

4. Tilbagekaldelse af bevillinger. På baggrund af den konstaterede store stigning i antallet af bevillinger siden 1970 kan det for så vidt undre, at der ikke over for landsbevillingsnævnet i højere grad er gjort forsøg på at gøre brug af lovens § 18 om tilbagekaldelse af bevillinger. Sådanne sager har kun været forelagt landsbevillingsnævnet i tre tilfælde. Det ene af disse bortfaldt, før sagen var kommet til endelig behandling, og i det andet tilfælde nøjedes landsbevillingsnævnet med at give en advarsel. Endelig har landsbevillingsnævnet i et tilfælde givet politiet bemyndigelse til at stille visse vilkår for at videreføre forretningen. Det har været anført, at årsagen til, at § 18 ikke har været anvendt i flere tilfælde måske har sin begrundelse deri, at den i § 18 anviste fremgangsmåde forekommer at være for kompliceret